

10/5/2001

Η πορεία της χώρας τα τελευταία 5 χρόνια

διδόσκη προϊόντων που παράγουμε και έχουμε σοβαρό πρόβλημα εξαγωγών. Είναι γεγονός και αυτό δεν θα το κρύψουμε, ότι έχουν αυξηθεί οι ελληνικές εξαγωγές στα Βαλκάνια και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Γιατί αυξήθηκε; Θα λέγαμε, ότι είναι και προσωρινό αυτό το κέρδος, το οποίο δεν κέρδισαν οι αγρότες κλπ. Πάλι ήταν κέρδος των ισχυρών εξαγωγικών επιχειρήσεων και ορισμένων μικρομεσαίων ή μάλλον μεσαίων. Προσωρινό βέβαια είναι με τη διέυρυνση, αλλά τα πράγματα θα αλλάξουν. Διότι οι συμφωνίες που κλείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και εντός και με τις τρίτες χώρες, είναι συμφωνίες οι οποίες εξυπηρετούν το σκληρό πυρήνα του βιομηχανικού κεφαλαίου της Γερμανίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Γαλλίας κλπ. Τέτοιες συμφωνίες κλείνονται και με τις τρίτες χώρες.

Με τη διέυρυνση, λοιπόν, οι ελληνικές εξαγωγές θα μειωθούν. Η Ελλάδα θα χάσει και κάποιες αγορές τις οποίες είχε και οι οποίες αν θέλετε ήταν και είναι ενδεχομένως ωφέλιμες όχι μόνο για οικονομικούς λόγους, αλλά και για άλλους λόγους, πολιτικούς λαμβάνοντας υπόψη όλη την κατάσταση που υπάρχει στα Βαλκάνια και στην περιοχή.

Την ίδια δε ώρα που μια σειρά δείκτες χειροτερεύουν έχουμε μεγάλες μονοπωλιακές επιχειρήσεις. Για τα κρατικά μονοπώλια κάνετε λόγο, κύριε Καραμανλή, αλλά για άλλα μεγάλα ιδιωτικά μονοπώλια δεν λέτε τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εμείς δε λέμε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν κάνετε λόγο και δεν θα πω περί διαπλοκών. Δεν κάνετε λόγο γιατί η πολιτική σας είναι τέτοια. Τα οποία μονοπώλια πραγματικά ανεβαίνουν τη σκάλα στο διεθνή ανταγωνισμό. Και έχουμε τους ελληνικούς επιχειρηματικούς ομίλους που είναι στην πρώτη γραμμή όχι μόνο σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε διεθνικό επίπεδο.

Το 2000 σημειώθηκε εκροή 1.116,2 εκατομμυρίων ευρώ.

Και θα ήταν καλό αν γίνονταν επενδύσεις στο εξωτερικό που να στηρίζονταν στο αμοιβαίο συμφέρον των λαών και των χωρών. Εδώ καθαρά είναι επενδύσεις ιδιωτών καπιταλιστών τους οποίους δεν ενδιαφέρει καθόλου ούτε η επικοινωνία των λαών ούτε η ανάπτυξη και το αμοιβαίο συμφέρον των λαών. Αυτοί οι άνθρωποι ενδιαφέρονται καθαρά για τη δική τους θέση στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία.

Για να ολοκληρώσω τώρα. Το ζήτημα το οποίο σήμερα εμείς εκτιμάμε είναι το εξής: Πρώτον, ότι η συνέχιση αυτής της πολιτικής όχι μόνο από το ΠΑΣΟΚ αλλά και από τη Νέα Δημοκρατία και από όποιες σύνθεσης κυβέρνηση έχουμε, η οποία υιοθετεί την στρατηγική των αναδιανομών σημαίνει μεγάλη βαρβαρότητα για το λαό, επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου και άλλα πράγματα, αντιδημοκρατικό κατήφορο, κρατική καταστολή πρωτοφανέρωτη και πάρα πολλά άλλα, συν η διεθνής κατάσταση η οποία θα υπεισέλθει και αυτή και θα έχει πολύ σοβαρές συνέπειες.

Το ένα ζήτημα για μας είναι θα το πω καθαρά αν έχεις να κάνεις με μια οικονομία λαϊκή ή με μια οικονομία καπιταλιστική. Αν έχεις να κάνεις με ένα λαό που αγωνίζεται να αλλάξει αυτήν την κατάσταση και με αυτήν την έννοια πιέζει, αποσπά κατακτήσεις, έχει νίκες αλλά και ήττες στην πορεία, αλλά εν πάση περιπτώσει κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση ή με ένα λαό ο οποίος λέγει ότι δεν πρόκειται να γίνει τίποτα και κάθομαι και μετράω τις συμφορές.

Υπάρχει όμως και μια άλλη πλευρά που την έθιξα προηγουμένα. Η εκτίμησή μας είναι, ότι στην Ελλάδα υπήρξε μια ορισμένη καπιταλιστική ανάπτυξη, από την οποία βεβαίως επωφελήθηκαν λίγοι. Ούτε αυτό είναι κατακτημένο σήμερα στην Ελλάδα. Η ελληνική οικονομία θα βρεθεί στη δίνη ενός νέου κύκλου κρίσης. Πόσο βαθιά θα είναι δεν μπορούμε εμείς να το εκτιμήσουμε. Ούτε παντογνώστες είμαστε ούτε θα ήταν σωστό να κάνεις κανείς προβλέψεις, διότι όλα αυτά τα οποία λέμε, αυτοί οι δείκτες, δεν θα επιτευχθούν. Και τότε θα φανούν τα πραγματικά προβλήματα και οι πραγματικοί κίνδυνοι αλλά ενδεχομένως ελπίζω να φανούν και οι πραγματικές δυνατότητες. Και τότε θα φανεί όλο αυτό το ευρωπαϊκό όνειρο της Ενωμένης Ευρώπης της συγκεκριμένης, όχι γενικά της Ενωμένης Ευρώ-

πης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πόση τραγωδία αντιπροσωπεύει για τον ελληνικό λαό.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι θα μπορούσε καμιά φορά μέσα στη ζημιά να υπάρχει και ένα κέρδος, το κέρδος της πολιτικής και κοινωνικής συνειδητοποίησης. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που όλα αυτά τα οποία καταθέτει η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία -εγώ δεν στέκομαι τι βάζετε στα

Site κλπ., ξέρουμε αυτά που λέτε επίσημα- δίνουν την εντύπωση στον ελληνικό λαό ότι η Κυβέρνηση σήμερα είναι στριμωγμένη και θα κάνει πίσω στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι στριμωγμένη η Κυβέρνηση, αλλά έχει ως ατού στα χέρια της τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, την κατάσταση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος ιδιαίτερα στις κορυφές του, την κατάσταση των άλλων τμημάτων του λαϊκού κινήματος ιδιαίτερα στις κορυφές, έχει λοιπόν κάποια ατού στα χέρια της να ελιχθεί, να κερδίσει χρόνο για να αντεπιτεθεί.

Εμείς καλούμε τον ελληνικό λαό να μη δώσει ούτε ένα λεπτό τη δυνατότητα όχι μόνο στην Κυβέρνηση αλλά και στην εργοδοσία να κερδίσουν χρόνο να αντεπιτεθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι εννέα υπάλληλοι σπουδαστές και ένας συνοδός της εκπαιδευτικής εταιρείας της Εμπορικής Τράπεζας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βεβαίως και δεν κουβεντιάζουμε μεταξύ μας, ώστε ο καθένας να λέει τα δικά του για τον εαυτόν του. Την ώρα που συζητούμε το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας στο σύνολό της, ολόκληρη η κοινωνία είναι στο πόδι, όπως έδειξε προχθές, όπως θα δείξει και στη μεθαιουριανή μεγάλη κινητοποίηση των εργαζομένων στις 17 Μαΐου.

Συζητάμε, λοιπόν, για ένα θέμα, στο οποίο σήμερα δεν βρίσκει την κοινωνική συναίνεση και στήριξη την οποία ευαγγελίστηκε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Οφείλω εξ' αρχής να πω, ότι με το ασφαλιστικό ανοίξατε, κύριοι της Κυβέρνησης, ένα λογιστήριο ψυχών, για να καλύψετε το κοινωνικό και οικονομικό έλλειμμα της πολιτικής σας.

Με τη σημερινή σας ομιλία, κύριε Πρωθυπουργέ, ανοίξατε ένα χρηματιστήριο αγώνων και πλειοδοσίας ιστορικών τίτλων. Και οι δυο αυτές πρακτικές σας, αποτελούν παρεκτροπές. Και θα βρείτε απέναντί σας το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου να σας ασκεί έλεγχο γι' αυτές τις παρεκτροπές, ζητώντας από την Κυβέρνησή σας περισσότερη ευαισθησία για την κοινωνία και μεγαλύτερο σεβασμό για όλους εκείνους, οι οποίοι πλήρωσαν και πληρώνουν σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα το μάρμαρο και των δώξεων και των κοινωνικών πιέσεων. Θα βρείτε και άλλους απέναντί σας, να σας επισημαίνουν, ότι δεν πρέπει να υιοθετείτε αυτές τις παρεκτροπές. Θα βρείτε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θα βρείτε μια μεγάλη κατηγορία στελεχών και μελών του ΠΑΣΟΚ.

Όχι, λοιπόν, αυτήν τη μεθοδολογία, κύριε Πρωθυπουργέ. Διότι για μια ακόμα φορά υιοθετήσατε πλήρως την παραδοσιακή επικοινωνιακή συνταγή: Κάθε φορά που επιτίθεσθε στην κοινωνία, που αναστατώνετε το λαό στο σύνολό του, που αναστατώνετε όλο τον κόσμο, ακόμα και το δικό σας κόσμο, σηκώνετε τους τόνους της παρελθοντολογίας και της πόλωσης.

Επιλέξατε και σήμερα να οξύνετε το μέτωπο κατά της Δεξιάς για να συστειρώσετε το ΠΑΣΟΚ. Και το κάνατε με παρωχημένο τρόπο, χτυπώντας την προδικτατορική δεξιά και εκθειάζοντας την πολιτική του κ. Μητσotάκη. Η κριτική στο ασφαλιστικό σας γίνεται, όμως, από τους εργαζόμενους, από τις κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις της χώρας και από την αριστερά κυρίως. Σε αυτήν την κριτική να απαντήσετε. Στην κριτική που σας κάνει η κοινωνία, οι εργαζόμενοι, τα συνδικάτα, η αριστερά. Διότι η αναφορά σας στην πολιτική του κ. Μητσotάκη, σημαίνει συμφωνία με την πολιτική της κυβέρνησης Μητσotάκη. Οι προ-

τάσεις σας για το ασφαλιστικό είναι συνέχιση και βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου του κ. Σιούφα. Συμφωνείτε, δηλαδή, με την πολιτική αυτή για το ασφαλιστικό, ενώ το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά υποσχόταν ότι θα καταργήσει τους νόμους του κ. Σιούφα.

Η κόντρα, λοιπόν, με τη Νέα Δημοκρατία στο ασφαλιστικό, πρέπει να είναι κόντρα για την κατάργηση αυτών των νόμων, που περιορίζουν την προστασία και τη στήριξη, που συρρικνώνουν και αποδομούν το κοινωνικό κράτος και όχι βεβαίως κόντρα με την παρελθοντολογία, με τους νόμους των προδικτατορικών κυβερνήσεων Καραμανλή.

Βεβαίως και η Νέα Δημοκρατία οφείλει να δηλώσει απερίφραστα, ότι για το ασφαλιστικό, για το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, το πρόγραμμά της υιοθετεί το φιλελεύθερο μοντέλο του περιορισμού των κοινωνικών δαπανών, της συρρίκνωσης της κοινωνικής προστασίας. Αυτή η φιλελεύθερη πολιτική είναι εκείνη η οποία ουσιαστικά σημαίνει ότι η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση θα εφαρμόσει την ίδια και αυστηρότερη πολιτική, που εσείς σήμερα υπερασπιστήκατε.

Αυτή είναι η ενιαία λογική στα πλαίσια ενός δικομματικού μοντέλου, που εναλλάσσει κεντροδεξιούς και κεντροαριστερούς φιλελευθερισμούς.

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για την κυβερνητική πολιτική, που κατά την εκτίμησή του εξασφαλίζει κοινωνική συναίνεση, που διαμορφώνει, λέει, πιο δίκαιη κοινωνία, που πετυχαίνει επενδύσεις, ανάπτυξη, απασχόληση.

Θα ήθελα να πω στον κύριο Πρωθυπουργό ότι κινδυνεύει να εμφανίζεται, με αυτές τις εκτιμήσεις, ως ο μόνος πολίτης αυτής της χώρας, που είναι ευχαριστημένος. Παραφρόνησε όλη η κοινωνία, επομένως! Δεν βλέπει το καλό της! Δεν καταλαβαίνει το δρόμο της ευτυχίας στον οποίο η κυβερνητική πολιτική την έχει βάλει!!!

Είναι αρνητικό και δυσάρεστο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια χώρα και ένα λαό, να μετρώνται τα προβλήματά τους με μόνο δείκτη την αυτορρέσκεια του εκάστοτε Πρωθυπουργού ή την αυτοκανοποίηση κάποιων Υπουργών. Αλλιώς, βεβαίως μετριέται η κοινωνική πραγματικότητα.

Στη μεγάλη συγκέντρωση της 26ης Απριλίου, όταν ο κόσμος συνέρεε από παντού, ένας φίλος από παλιά, δικό σας στέλεχος, κύριοι της Κυβέρνησης, που έχει πολλά και πολλούς κουβαλήσει κατά καιρούς στους ώμους, το είχε ρίξει στον αυτοσαρκασμό για να μην πλαντάξει. Και έλεγε: Ελάτε, ελάτε να διαδηλώσουμε τον ενθουσιασμό μας για το κοινωνικό κράτος που δημιουργεί η κυβερνητική πολιτική. Ελάτε, ελάτε να πανηγυρίσουμε για το λαϊκό καπιταλισμό, που μας υποσχέθηκαν τα κυβερνητικά στελέχη.

Αυτή είναι η κοινωνία που αυτοσαρκάζεται και σαρκάζει όταν διαρκώς εμπαίζεται και αντιμετωπίζει τις διαδοχικές πιέσεις. Εσείς, όμως, αμέσως μετά, συζητούσατε για τον εαυτό σας, μιλούσατε μεταξύ σας και ψάχνατε να βρείτε ως Κυβέρνηση πώς θα χρυσώσετε το χάπι. Όλος ο κόσμος απέναντί σας, σας φώναζε προχθές και θα σας φωνάξει και μεθαύριο στις 17 Μαΐου, ότι η πολιτική σας δεν καταπίνεται. Δεν χωνεύεται. Δεν καταπίνεται και δεν χωνεύεται, με κανένα επικοινωνιακό εύπεπτο παρασκεύασμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κινητοποίηση της κοινωνίας σ' όλη την Ελλάδα δείχνει ότι υπάρχει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα. Σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Και αυτή η κινητοποίηση δημιούργησε, για πρώτη φορά μετά από καιρό, αυθεντικό πολιτικό γεγονός καθολικής σημασίας με πολλές συνέπειες, με πολλά μηνύματα. Με μηνύματα για την κοινωνία, με μηνύματα για το πολιτικό σύστημα, με μηνύματα για τα κόμματα, για το μαζικό κίνημα, για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, με μηνύματα για την ίδια την Κυβέρνηση.

Ο πολίτης βλέπει ότι πρέπει να πάρει στα χέρια του τα προβλήματα της ζωής του. Δεν παραμυθιάζεται πια ούτε με ευκαιριακούς ενθουσιασμούς ούτε με συγκυριακές πολώσεις. Η κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι πρέπει να δείξει ενεργό συμμετοχή, εγρήγορση και να επαναπροσδιορίσει τις σχέσεις της με την πολιτική. Η αδιαφορία διευκολύνει την προώθηση τέτοιων κοινωνικά ανάλογων και άδικων επιλογών. Το μαζικό κίνημα, οι συνδικαλιστικοί φορείς κατανοούν πια ότι την ηθική, κοινωνική

και πολιτική τους νομιμοποίηση δεν θα τους τις δίνουν οι κυβερνητικοί ή οι κομματικοί παραταξιασμοί. Ότι η ενότητα, η αγωνιστικότητα και η αυτονομία τους είναι αξίες αυτοσεβασμού, αξιοπιστίας και ύπαρξης του ίδιου του μαζικού κινήματος.

Τα κόμματα, επίσης, οφείλουν να ακούσουν την κοινωνία που δεν θέλει ταμπέλες και καπέλα, χειραγώγηση και εκμετάλλευση, κομματοπατέρες και εργατοπατέρες, για να της δείχνουν δήθεν το δρόμο της αλήθειας. Τα διαπλεκόμενα είδαν κατάματα μια πραγματικότητα να φουσκώνει και να μη χωράει στα κανάλια και στα πλοκάμια της επιτηδευμένης και παραμορφωμένης ενημέρωσης. Είδαν ένα γεγονός να γεννιέται, μέσα από τη μήτρα της κοινωνίας, ώστε να μην μπορούν να το κρύψουν, να το στρεβλώσουν, να το υποκαταστήσουν.

Και η Κυβέρνηση, κύριε Πρωθυπουργέ, και εσείς, κύριε Σημίτη, νιώσατε να ταρακουνιέστε. Και η Κυβέρνηση ένιωσε να μην έχουν πέραση πια οι εξυπνακισμοί και οι φενακισμοί μιας εκσυγχρονιστικής ρητορίας, οι διαχειριστικοί αυταρχισμοί και οι πόδες της βιτρίνας με ορισμένους οηγματίες και στοιχηματίες Υπουργούς. Ο κόσμος σηκώθηκε στο πόδι και φώναξε τόσο δυνατά, ώστε έσπασε την κυβερνητική βιτρίνα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μη μιλάτε, λοιπόν, ερήμην της κοινωνίας, σ' έναν χώρο πολιτικού κενού, λέγοντας πράγματα χυλοειπωμένα που έχουν πια προσκρούσει σε υπαρκτά προβλήματα, τα οποία αναστατώνουν τους πάντες. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Στις κυβερνητικές σας επιλογές, ακόμη και η κοινωνική, η πολιτική και η εκλογική βάση του ΠΑΣΟΚ, δεν αναγνωρίζει τίποτα απ' όλα όσα λέγατε προεκλογικά. Και αυτό με οδηγεί στο να διατυπώσω την απορία: Ή ο κ. Σημίτης έχει χάσει κάθε δυνατότητα να ακούει την πραγματικότητα και την κοινωνία ή τη φωνή της κοινωνίας την επισκιάζουν οι ποικιλώνυμοι υποβολείς, οι οποίοι σιναντιούνται στο πρωθυπουργικό περιβάλλον.

Οφείλει να καταλάβει η Κυβέρνηση, ότι πρέπει να αλλάξει πολιτική. Οφείλει να συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να εγκαταλείψει κάθε σενάριο που μιλάει για νέους μονόδρομους. Αυτή η κυβερνητική πολιτική είναι που διαμορφώνει μια νέα οδυνηρή διάκριση στη χώρα μας: Από τη μια είναι οι λίγοι που έχουν την εξουσία να αποκλείουν και από την άλλη είναι οι πολλοί που αποκλείονται με αυταρχικό και ανάλητο τρόπο από τους λίγους που ασκούν την εξουσία στο όνομα των πολλών που υφίστανται τους αποκλεισμούς.

Οδηγούμαστε πια σε μια πραγματικότητα η οποία είναι ενοχλητική. Μπούχτισε ο κόσμος. Μπούχτισε να ακούει άλλα πριν από τις εκλογές και να βλέπει άλλα να γίνονται μετά τις εκλογές. Μπούχτισε απ' αυτήν την κυβερνητική διγλωσσία, απ' αυτήν την κοροϊδία, βγήκε στους δρόμους και είπε: "κοιτάξτε δεν είσθε μονάχοι εδώ σ' αυτόν τον τόπο, είμαι και εγώ εδώ, και εγώ υφίσταμαι τις συνέπειες των αποφάσεών σας".

Τα προβλήματα, λοιπόν, της ζωής είναι εκείνα, τα οποία τεκμηριώνουν την πολιτική και ηθική νομιμοποίηση των όποιων επιλογών. Και σήμερα, κύριοι της Κυβέρνησης, τα προβλήματα της ανθρώπινης ζωής, της ανθρώπινης εργασίας και της κοινωνικής ασφάλειας πρέπει να έχουν πολιτική προτεραιότητα. Καμιά κυβερνητική επιλογή δεν μπορεί να έχει πολιτική ηθική και κοινωνική νομιμοποίηση, όταν δεν βάζει σε πρώτη προτεραιότητα την αξία της ανθρώπινης ζωής, της ανθρώπινης εργασίας και της αξιοπρεπούς κοινωνικής ασφάλειας και διαβίωσης. Αυτή είναι η μεγάλη ευθύνη της Κυβέρνησής σας.

Εγώ θα σας το πω ευθέως, κύριε Σημίτη: Πήρατε την πλειοψηφία στο όνομα προοδευτικών εξαγγελιών και διαχειρίζεστε την εξουσία, για να παραδώσετε αυτήν την πλειοψηφία σε μια κεντροδεξιά φιλελεύθερη διαχείριση. Θα το ανεχθεί ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ αυτό; Αφήστε εμάς που κάθε φορά μας αντιμετωπίζετε περιφρονητικά, επικαλούμενοι το ποσοστό, που μας δίνει ο εκλογικός νόμος. Θα το ανεχθεί ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ αυτό; Θα το ανεχθούν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ αυτό; Έπαψε να είναι ζητούμενο, για την Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα, η προοδευτική κατεύθυνση των εξελίξεων; Έπαψε να είναι ζητούμενο για την Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα, η διανομή της ανάπτυξης και του εθνικού πλούτου με δίκαιο τρόπο, ώστε να εξασφαλιστεί η συλλο-

γική ευημερία;

Μπορεί να πολώνετε στο όνομα της εξουσίας τα στελέχη σας και τον κόσμο σας, απέναντι στην κοινωνία όμως, ο κάθε ένας από τους Βουλευτές και η κάθε μια από τις Βουλευτίνες σας, το κάθε ένα από τα στελέχη σας θα είναι μόνο του στα κοινωνικά μέτωπα. Και εκεί είναι που θα πρέπει να απαντήσουν στα σοβαρά και κρίσιμα διλήμματα, που προκαλεί η πολιτική σας.

Εγώ διατυπώνω ευθέως το ερώτημα και το διατυπώνω με σεβασμό, γιατί σέβομαι τη δοκιμασία εκείνων, οι οποίοι διαφεύδονται και είναι υποχρεωμένοι, στο όνομα της σκοπιμότητας, να στηρίζουν πράγματα, με τα οποία έχουν χάσει τον ύπνο τους. Πολλοί από τους δικούς σας οπαδούς και φίλους έχουν χάσει τον ύπνο τους με τις δικές σας επιλογές και πρακτικές.

Απευθύνω, λοιπόν, το ερώτημα αυτό ευθέως και για έναν επιπρόσθετο λόγο. Όταν η κοινωνία εγέρθηκε και φώναξε, ποια ήταν η πρώτη πανικόβλητη κίνηση της Κυβέρνησής σας; Η Κυβέρνηση Σημίτη, που μιλούσε για το κόμμα του χρηματιστηρίου, που έλεγε ότι θα περάσει η μεταρρύθμιση ό,τι κι αν συμβεί που μιλούσε για το λαϊκό καπιταλισμό, μετασχηματίστηκε ατύπως με παρένθετα πρόσωπα, που θα επιμένω να τα προσδιορίζω με τον όρο «ντερμπεντέρηδες», σε παραπολιτικό κονκλάβιο, στο κονκλάβιο των Δολιανών. Ποιος, λοιπόν, θέλει να κυβερνά με υποκατάστατα; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2001, τον περασμένο Δεκέμβριο σας είχα επισημάνει ότι δεν πρόκειται για τον προϋπολογισμό που δίνει το στίγμα της ισχυρής Ελλάδας. Και οι διαπιστώσεις αυτές επιβεβαιώθηκαν από τη σκληρή πραγματικότητα. Από το πλεόνασμα υπεραισιοδοξίας και προπαγάνδας, οδηγήσθε σήμερα, ως Κυβέρνηση, στην αμήχανη και σπασμωδική αναζήτηση διεξόδου, με προεξοφλήσεις εσόδων, με προμέτοχα και με καλυμμένα δάνεια, τα οποία αποτελούν υπονόμευση και υποθήκευση του μέλλοντος.

Οι δαπάνες του προϋπολογισμού θα εμφανίσουν σοβαρότητα υπέρβαση, λόγω της εκτόξευσης τους για τη μεγάλη ιδέα, όπως αποκλήθηκαν με αμετροέπεια οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Τα έσοδα του προϋπολογισμού θα είναι μειωμένα, κατά δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές από τη ραγδαία πτώση των συναλλαγών στο χρηματιστήριο, όσο και από την κατά 3% μείωση του φόρου στις χρηματιστηριακές συναλλαγές. Σοβαρότατη υπέρβαση των δαπανών θα υπάρξει από το γεγονός, ότι η Κυβέρνηση βάσισε τον προϋπολογισμό στην υπεραισιόδοξη, όπως είχαμε επισημάνει, εκτίμηση ισοτιμίας (1 προς 1) δολαρίου και ευρώ. Μείωση δαπανών δισεκατομμυρίων, που σήμερα είναι δύσκολο να υπολογιστούν, θα προκύψει από τα έσοδα του προϋπολογισμού, λόγω της υπεραισιόδοξης εκτίμησης της Κυβέρνησης για αύξηση της τάξεως του 5%, που δεν ανταποκρίνεται στα σημερινά δεδομένα.

Υπέρβαση των δαπανών του προϋπολογισμού θα παρουσιαστεί, πέραν των άλλων, και από τη μη εγγραφή στον προϋπολογισμό, όπως είχαμε καταγγείλει, σειράς δαπανών που για παράδειγμα αφορούν κονδύλια ύψους δεκάδων δισεκατομμυρίων, κάλυψη του ελλείμματος του Ταμείου Ασφάλισης Εργαζομένων της ΔΕΗ, ανάλογα ελλείμματα του ΤΑΠΟΤΕ, νέα κονδύλια για την απόλυση εργαζομένων στα ναυπηγεία και άλλες κατηγορίες τέτοιων συγκεκριμένων επιβαρύνσεων.

Αναφέρουμε την ανάληψη από το δημόσιο χρεών ύψους 1,3 τρισεκατομμυρίων προς το ΙΚΑ, τη καταγραφή επιστροφών φόρου 1,2 τρισεκατομμυρίων, το νέο δανεισμό για την κάλυψη των ολυμπιακών έργων, χρέη εκατοντάδων δισεκατομμυρίων των δημοσίων νοσοκομείων, αφανή χρέη και επιπλέον τόκους στα υπάρχοντα κονδύλια των Ενόπλων Δυνάμεων, μέχρι 200 δισεκατομμύρια της Ολυμπιακής και επίσης άλλες δεκάδες δισεκατομμυρίων.

Τότε είχατε σπεύσει να με διαβεβαιώσετε ότι τώρα αποκτήσαμε ισχυρή οικονομία, με την οποία μπορούμε να επιταχύνουμε την πραγματική σύγκλιση. Και ότι τώρα έχουμε τους πόρους και τις δυνατότητες να χρηματοδοτήσουμε αυτές τις κοινωνικές πολιτικές.

Πριν η φωνή σας σβήσει στον αέρα, σπεύσατε να προωθήσετε τα νομοσχέδια για το ασφαλιστικό και όσα άλλα έχετε

ψηφίσει. Γι' αυτό, ακολουθείτε αυτήν τη διαδικασία των διαδοχικών μεταμφίσεων. Την περιστολή των εξοπλιστικών προγραμμάτων, τη μεταμφιέζετε σε δήθεν «μεταφορά πόρων για την κοινωνική πολιτική», την ισοπέδωση θεμελιωδών κοινωνικών κεκτημένων των εργαζομένων και την περικοπή των κατώτατων συντάξεων, «σε εξασφάλιση του μέλλοντος των εργαζομένων με ασφάλεια και κοινωνική συνοχή».

Όμως η κοινωνία βοά όχι από ιδιορρυθμία και από βίτσιο, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά γιατί ζει στο πετσί της τα πραγματικά προβλήματα. Πέρα από την κοινωνία, βοά και η αγορά και εσείς δεν ακούτε. Κοιτάζεσθε στον καθρέφτη της εξουσίας. Είναι η πρώτη φορά, τουλάχιστον στη μεταπολιτευτική περίοδο, που ένα συγκαλυμμένο δημοσιονομικό αδιέξοδο μετεξελίσσεται σε πολιτικό αδιέξοδο, σε κρίση για τη συνολική πορεία μιας κυβέρνησης, σε δοκιμασία του μοντέλου διακυβέρνησης του τόπου, γιατί η κατάρρευση του μύθου της διαχειριστικής αποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης, συμπαράσχει και το μύθο της αποτελεσματικότητας των αυτοδυναμών κυβερνήσεων.

Και όλοι εκείνοι δεν είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που έσπευδαν, κατά τη γνώστή πρακτική τους, να κατασκευάζουν αγιογραφίες, τώρα, κατά τη γνώστή διβουλή στάση τους, σπεύδουν να προβαίνουν σε αποκαθλώσεις. Αυτό ζούμε κάθε μέρα. Από την αγιογραφία, στην αποκαθίλωση. Η Κυβέρνηση μεγάλωσε με την δική της στρατηγική, πολιτική και διαχειριστική ανεπάρκεια την αδυναμία του πολιτικού συστήματος.

Ή θα χαράξετε, λοιπόν, από μηδενική που λέμε, με έναν άστοχο νεολογισμό, εξ' αρχής, μια νέα στρατηγική, αξιοποιώντας το σημερινό αδιέξοδο, ως εμβρυολογικό μίας γόνιμης ανασύνθεσης του πολιτικού σκηνικού, για μια προοδευτική πολιτική, που θα τη νομιμοποιεί μία νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία ή θα ξεπερασθεί, οριστικά και αμετάκλητα, η κυβερνητική σας πολιτική με την παράδοση στην κεντροδεξιά φιλελεύθερη επικράτηση. Αυτό είναι το κρίσιμο πολιτικό πρόβλημα, το οποίο δεν μπορείτε να το σβήσετε από τον προβληματισμό κανενός πολίτη αυτής της χώρας.

Έχει χάσει η πολιτική σας κάθε τεκμήριο, όχι μόνο κοινωνικής αλλά και πολιτικής νομιμοποίησης. Λέει η Κυβέρνηση ότι η οικονομία είναι σε φάση σχετικής ανόδου και της παραγωγής και των επενδύσεων. Δεν το αμφισβητώ, κύριε Πρωθυπουργέ. Ποιος ωφελείται όμως από την άνοδο αυτή; Πώς διαμορφώνεται η ανεργία, τα εισοδήματα, η κοινωνική πολιτική; Ξέρετε γιατί σας διατυπώνω τα ερωτήματα αυτά; Διότι αν δεν λυθούν αυτά τα προβλήματα τώρα, αν δεν αμβλυνθούν τώρα οι ανισότητες, τότε θα γίνει; Όταν η οικονομία θα εξαντλήσει τις δυνατότητές της και θα οδηγηθεί σε ύφεση, όπως συμβαίνει, λόγου χάρη, με την αμερικανική οικονομία. Η άνοδος που παρατηρείται είναι αρκετή, κύριε Πρωθυπουργέ, για να καλύψουμε το χάσμα που μας χωρίζει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο όνομα της πραγματικής σύγκλισης; Σύμφωνα και με την Τράπεζα της Ελλάδας, η λεγόμενη πραγματική σύγκλιση με τους σημερινούς ρυθμούς, δεν θα πραγματοποιηθεί ούτε σε είκοσι χρόνια. Το σοβαρότερο, όμως, είναι, ότι η όποια ανάπτυξη έχουμε σήμερα στηρίζεται ή προβλέπεται να στηριχθεί σε παραγόμενα που έχουν ημερομηνία λήξης, όπως είναι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά και αυτό που εμφανίζετε εσείς ως μεγάλη επιχείρηση, οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Τέλος, το παραγωγικό μοντέλο της χώρας δεν ενσωματώνεται με τους ρυθμούς, που θα έπρεπε στις νέες τεχνολογίες, ούτε προσαρμόζεται στα δεδομένα της εποχής μας, γεγονός που αντανάκλα και στην ανεργία και στο διογκούμενο εμπορικό έλλειμμα.

Ποια θα είναι η πορεία όταν θα πάψει η εισροή αυτών των χρηματοδοτήσεων, με την προεξόφληση που έχετε κάνει αυτών των μελλοντικών εσόδων;

Οι Έλληνες εργαζόμενοι υποβλήθηκαν σε θυσίες διαρκείας προκειμένου να ενταχθεί η χώρα στην Ο.Ν.Ε. Οι τελευταίες εκλογές έγιναν με κεντρικό αίτημα αλλά και υποσχέσεις της Κυβέρνησης, για αλλαγή της πολιτικής σε μια κατεύθυνση που να εγγυάται στους εργαζόμενους, τουλάχιστον ένα μέρος δεδουλευμένων, να πούμε πάλι έναν άστοχο νεολογισμό, θυσιών, προκαταβληθεισών θυσιών.

Τι έγινε στο χρόνο αυτό; Προκαλεί η πολιτική σας κοινωνική ανασφάλεια και οργή. Οργή διότι οι επιλογές σας εμμένουν στην αδικία. Είναι μία πολιτική που αυξάνει τους ανέργους και επιβαρύνει τους εργαζόμενους. Είναι μια πολιτική που οδηγεί στην ανατροπή του προγραμματισμού της ζωής των ανθρώπων, που «δεν έχουν και δεν κατέχουν», στην υποβάθμιση του επιπέδου και της ποιότητας ζωής των πολιτών. Αυτή η δύσμορφη, η βλοσυρή κοινωνική πραγματικότητα, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με ελαφρότητα, ασκώντας η Κυβέρνηση αντιπολιτευση στην Αντιπολιτευση, με τις συνήθειες κορόνες και αγωνίες για την ενοποίηση της Κυβέρνησης και του Κόμματος, με την αγωνία για την αναγκώση της δικομματικής πόλωσης. Αυτά είναι καρικατούρες εκλογικών αναμετρήσεων.

Εμείς λέμε, επιτέλους, ας δείτε κατάματα το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που υπάρχει, που μετασχηματίζεται ραγδαία πια σε κρίσιμο πολιτικό πρόβλημα.

Και θα ήθελα να σας πω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι σ' αυτήν την περίοδο υπήρξε και μια συνολική ήττα όχι μόνο της πολιτικής σας, αλλά και της πολιτικής κουλτούρας της Κυβέρνησής σας. Ηττήθηκε κοινωνικά και πολιτικά η έπαρση, η υπεροψία, η στεία συνθηματολογία. Η απόλυτη ψυχρότητα απέναντι στην κοινωνία, ο κυβερνητικός εξηλεκτισμός και η επικοινωνιακή διασκευή της πραγματικότητας ηττήθηκαν ως νοοτροπία, ως μέθοδος, ως πρακτική, ως κουλτούρα. Και γι' αυτό η κοινωνία είναι ακόμη περισσότερο ενοχλημένη.

Αποδείξατε ότι δεν θέλετε μια στρατηγική κοινωνικής προστασίας. Δεν θέλετε να διαθέσετε τους αναγκαίους πόρους, για την πραγματική σύγκλιση της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετατρέψατε το μέσο αδύναμο πολίτη, αγρότη, μικρομεσαίο, μισθωτό, συνταξιούχο, νέο, γυναίκα, σε φτερό στον άνεμο. Αγνοείτε ότι η υψηλή ανεργία στους νέους και τους ηλικιωμένους καθιστά αναποτελεσματική την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, που προσπαθείτε να επιβάλετε. Παραβλέπετε το γεγονός ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας είναι πρόβλημα πόρων και όχι παροχών. Απαιτείτε το λογαριασμό από τη μόνη πλευρά που δεν ευθύνεται για τίποτε, από τους εργαζόμενους, οι οποίοι μέσω των εισφορών τους, έχουν ήδη προκαταβάλει τεράστια ποσά στα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι με αφορμή το ασφαλιστικό, χρειάζεται να υπάρξει ένας οργανωμένος, αξιόπιστος και συνολικός εθνικός διάλογος, από την αρχή, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς χρονική πίεση, χωρίς αναμονές στη γωνία, για να ξανάρθουν τα ίδια με διαφορετικό περιτύλιγμα.

Χρειάζεται ένας οργανωμένος εθνικός διάλογος, για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένου συστήματος κοινωνικής προστασίας, με εσωτερική συνοχή και διευρυμένη εφαρμογή, για την κοινωνική ασφάλεια και την αξιοπρεπή διαβίωση του πολίτη, ένα σύστημα με βασικές συντεταγμένες την καθολικότητα και το δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών του, τον αναδιασθεμνιστικό ρόλο των παροχών του, την αποκέντρωση των λειτουργιών του, την ενεργό κρατική συμμετοχή στη χρηματοδότησή του.

Ένα τέτοιο σύστημα είναι δημοσιονομικά και πολιτικά εφικτό στο πλαίσιο μιας εθνικής κοινωνικής συμφωνίας. Και για να έχει νόημα ένας τέτοιος διάλογος, είναι αναγκαία η δέσμευση της Κυβέρνησης για την κρατική εγγύηση των σύγχρονων κοινωνικών δικαιωμάτων του πολίτη. Δηλαδή, η επαρκής, μόνιμη, σταθερή και απευθείας χρηματοδότηση τους από τα τακτικά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού. Χωρίς αυτήν την εγγύηση, η συζήτηση μετατοπίζεται σε μορφές και τρόπους ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλειας.

Κι εμείς, σε τέτοια συζήτηση δεν είναι δυνατόν ποτέ να στέρξουμε. Ούτε θα συνεργήσουμε ποτέ στη σύνδεση της κοινωνικής ασφάλισης με την εικονική πραγματικότητα των αριθμών της Κυβέρνησης.

Με αυτούς τους δείκτες θέλετε κοινωνικό διάλογο; Μα, με αυτούς τους δείκτες, η κοινωνία ευημερεί, οι εργαζόμενοι ευτυχούν!!

Πώς θα έλθουν να κάτσουν στο τραπέζι, όταν τους λέτε ότι αδικώς διαμαρτύρονται, αδικώς δυσανασχετούν και οργίζονται με τις επιλογές σας;

Εμείς λοιπόν όχι χρειάζεται ουσιαστική εγκατάλειψη όλων

αυτών που προετοιμάσατε, από το σχέδιο Σπράου μέχρι και την εισήγηση του αγγλικού οίκου. Δεν μπορείτε να ξαναγυρίσετε από κανένα δρόμο στην αρχική σας επιλογή, δηλαδή στη σημαντική μείωση των συντάξεων των εργαζομένων. Η αντίδραση της κοινωνίας έδειξε ότι δεν υπάρχουν πια κόλπα, δεν υπάρχουν πιά παγίδες ούτε μεθοδεύσεις. Αυτό οφείλετε να το καταλάβετε.

Εμείς λέμε ότι όλα τα πολιτικά κόμματα και η Κυβέρνηση μπορούν να αποδεχτούν ως ένα πλαίσιο, εκείνα τα οποία το συνδικαλιστικό κίνημα έχει προτείνει. Ζητάμε επιτέλους την επέκταση του κοινωνικού κράτους και τη χρηματοδότησή του από το δημοσιονομικό σύστημα. Να τελειώνουμε, επιτέλους, με τον εμπαιγμό να θεωρείται η κοινωνική πολιτική ως κρατική φιλανθρωπία, για έναν επιπρόσθετο λόγο: Από το ίδιο το εισόδημα ο εργαζόμενος καταβάλλει τις δαπάνες και για τη σύνταξή του και για την περίθαλψή του και για την υγεία του και για τη στέγασή του και για τη μόρφωση των παιδιών του.

Γι' αυτό, με την ολοκλήρωση του διαλόγου, θα πρέπει να έχει την πλήρη και ακριβή εικόνα του τι θα πληρώνει και τι θα δικαιούται να προσμένει, ως ανταπόδοση, αποτυπωμένη σε ένα νόμο κατά των αποκλεισμών, σε μια χάρτα κοινωνικών εγγυήσεων. Σήμερα, προπληρώνει ο πολίτης κοινωνικά δικαιώματα, τα οποία δεν μπορεί ποτέ στη ζωή του να ασκήσει. Το πενιχρό αντίκρισμα σε κοινωνικές παροχές που έχει, η υπέρμετρη φορολογική επιβάρυνση των εργαζομένων, είναι μείζον κοινωνικό ζήτημα και πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα.

Ας αρχίσει, λοιπόν, ένας ολοκληρωμένος τέτοιος διάλογος, έτσι ώστε η κοινωνική ασφάλιση να ξεπεραστεί και να εδραιωθεί ως κατάκτηση, η κοινωνική προστασία να γίνει η μετατόπιση του κέντρου βάρους του συστήματος, από την παροχή ισχνών επιδομάτων, στη δωρεάν παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών υψηλής ποιότητας, για να πάψει το λεγόμενο κράτος-πρόνοιας, στη χώρα μας, να είναι ακριβό, όχι για τον κρατικό, αλλά για τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Ας συζητηθούν όλα εκείνα τα παράπλευρα μέτρα, που στηρίζουν μια σύγχρονη κοινωνική πολιτική: Το τριανταπεντάωρο χωρίς μείωση των αποδοχών, το εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, με το ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς προστασίας και διαβίωσης, η προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, η προοδευτική μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού συστήματος.

Ως προς την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, μη μου πείτε ότι δεν ακούσατε ποτέ, μέχρι τις 26 Απριλίου, που ακούσατε τη φωνή της κοινωνίας και κάνατε ότι δεν την ακούσατε, προτάσεις; Όλοι σας έχουν καταθέσει προτάσεις, αλλά εσείς επιλέξατε εκείνο που είναι ο παράλληλος μονόδρομος με την επιλογή του νεοφιλελεύθερου μοντέλου.

Δεχθείτε, λοιπόν, τη μελέτη που διεξήγαγε η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ και το Ινστιτούτο Εργασίας. Εμείς επαναφέραμε προτάσεις και λέμε: τριμερή χρηματοδότηση των συνολικών πόρων του ασφαλιστικού συστήματος με αναλογία 2/9 από τους εργαζόμενους, 3/9 από τον κρατικό προϋπολογισμό, 4/9 από τους εργοδότες, κύρια σύνταξη ίση προς το 80% και επικουρική στο 20% των συντάξιμων αποδοχών, ελεύθερη επιλογή του χρόνου συνταξιοδότησης, το δικαίωμα, δηλαδή, στην πλήρη σύνταξη με εφάπαξ στα τριάντα πέντε χρόνια συλλογικής εργασίας, ανεξαρτήτως ηλικίας, αξιοποίηση των διαθεσίμων και της παρουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών, αποτελεσματικός συνδυασμός της γυναικείας εργασίας και ασφάλισης με τις ανάγκες της μητρότητας, πάταξη της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής, ενσωμάτωση στο σύστημα όλων των ανασφάλιστων εργαζομένων, ενοποίηση με αναλογιστική τεκμηρίωση και συναίνεση των ενδιαφερομένων, σε τρία συνταξιοδοτικά πεδία ομοειδών ασφαλιστικών ταμείων: μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, αγροτών.

Προχωρήστε επιτέλους στη δίδυμη μεταρρύθμιση, δηλαδή δημοσιονομική μεταρρύθμιση προοδευτική, προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Επισημαίνουν οι διεθνείς οργανισμοί τις παρενέργειες από την απουσία μιας προοδευτικής δημοσιονομικής μεταρρύθμισης. Στα δημόσια έσοδα η έκταση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής

παραμένει τεράστια, αλλά και στις δημόσιες δαπάνες η στήριξη της καθολικής κοινωνικής προστασίας θα πρέπει να αποτελέσει απόλυτη προτεραιότητα δημοσιονομικής πολιτικής.

Γιατί δεν το κάνετε; Μπορούν να προκύψουν έσοδα από την αύξηση των δημοσίων εσόδων στο πλαίσιο της φορολογικής μεταρρύθμισης, από τον αναπροσανατολισμό των δημοσίων εσόδων στη στήριξη των στόχων της κοινωνικής πολιτικής, από τον περιορισμό των δαπανών για την άμυνα και τους εξοπλισμούς, από τον περιορισμό της σπατάλης με την επαναξιολόγηση της αποδοτικότητας των δημοσίων δαπανών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε αρέσει στην Κυβέρνηση είτε όχι είτε προκαλεί σε ορισμένα κυβερνητικά στελέχη θυμωδιά είτε περίσκεψη, όπως θα έπρεπε, υπάρχει όχι μόνο δημοσιονομικό αδιέξοδο αλλά ακόμη χειρότερα και δημοσιονομική αβεβαιότητα, εξαιτίας του ότι αναλαμβάνει η Κυβέρνηση δεσμεύσεις τις οποίες αδυνατεί να εκπληρώσει, χωρίς προσφυγή σε πρόσθετα μέτρα. Υπάρχει αδιέξοδο σε σχέση με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κυβέρνηση στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης 2000-2004, που κατέγραψε στον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους. Υπάρχει αβεβαιότητα, που συναρτάται με το συνολικό κόστος οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Είναι ένα κόστος που ήδη βρίσκεται εκτός ελέγχου.

Επειδή υπάρχουν αυτές οι αβεβαιότητες, μέχρι το 2004 η συνολική μακροοικονομική διαχείριση, θα είναι ολοένα πιο περιοριστική και άδικη και ταυτόχρονα αναξίопιστη και αναποτελεσματική. Είναι φανερό ότι η οικονομική πολιτική στροβιλίζεται στη δίνη ενός φαύλου κύκλου. Η εκτέλεση του προϋπολογισμού απαιτεί πρόσθετα μέτρα. Ενώ ότι, περισσεύει θα δεσμεύεται για την αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους.

Την ίδια στιγμή οι διαρθρωτικές αλλαγές έχουν βαλτώσει και το χρηματιστήριο έχει σχεδόν νεκρωθεί. Η ψυχολογία της αγοράς και οι προσδοκίες της έχουν αντιστραφεί. Είναι αρνητικές. Δεν υπάρχει υγιής ανταγωνισμός. Αλυνίζουν οι διαπλεκόμενοι. Το γεγονός αυτό θα επηρεάσει την κατάσταση και την πορεία της οικονομίας, στο άμεσο μέλλον. Σε όλη την Ευρώπη έχει ανοιχθεί μια μεγάλη συζήτηση για το ποια είναι σήμερα η αποτελεσματική και αξιόπιστη δημοκρατία, διότι οι αντιπροσωπευτικοί θεσμοί αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα. Η επαναδιατύπωση λοιπόν του περιεχομένου των θεσμών της δημοκρατίας, από θέσεις προοδευτικές, από θέσεις δημοκρατικής αριστεράς κοινωνικών κινημάτων και οικολογίας, είναι μια από τις μεγάλες ιστορικές προκλήσεις της εποχής μας.

Το κοινωνικό έλλειμμα μεγαλώνει. Η ανεργία, οι αποκλεισμοί, η φτώχεια, η κοινωνική ανασφάλεια, η επαναδιατύπωση του κοινωνικού κράτους, της κοινωνικής πολιτικής με εγγυητικές προσαυσίες για όλους, δηλαδή η καθολικότητα της κοινωνικής ασφάλειας και προστασίας είναι μια εξίσου μεγάλη πρόκληση για τις προοδευτικές εξελίξεις της εποχής μας. Και τέλος, τα προβλήματα που δημιουργεί η αδυσώπητη ανταγωνιστική λειτουργία των αγορών, τα προβλήματα που δημιουργεί ο νέος ντετερμινισμός μιας νέας δήθεν ιδεολογίας που εμφανίζεται ως ιδεολογία της παγκοσμιοποίησης, θέτουν ξανά το μεγάλο πρόβλημα, αν θα υπάρξει πολιτική ρύθμιση των φαινομένων της αγοράς;

Να λοιπόν, οι τρεις μεγάλες προκλήσεις για τη δημοκρατική αριστερά του 21ου αιώνα. Η επαναδιατύπωση της δημοκρατίας, η επαναδιατύπωση της κοινωνικής πολιτικής, η επαναδιατύπωση της δημοκρατικής διακυβέρνησης, των φαινομένων της οικονομίας της αγοράς, των μέσων μαζικής επιβολής. Και στην Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρξει εφησυχασμός και αυταρέσκεια ούτε από την Κυβέρνηση ούτε από κανέναν. Πρέπει να υπάρξει θεωρητική εγρήγορση και πολιτική αναζήτηση, που θα προωθήσει και θα αναπτύξει παρεμβάσεις και δραστηριότητες, ικανές να στηρίξουν την κοινωνία στη διεκδίκηση ενός πρωταγωνιστικού ρόλου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξαναγυρίσει ο κόσμος στα σπίτια του. Ο κόσμος που μπήκε μπροστά και είπε «είμαι και εγώ εδώ, δεν μπορείτε να αποφασίζετε ερήμην μου» είπε και κάτι άλλο, ότι τα προβλήματα δεν έχουν ούτε ταμπέλα

ούτε καπέλα. Τα προβλήματα είναι κοινά, είναι προβλήματα της ζωής όλων. Άρα, δεν έχει νόημα να λέμε από τη μια μεριά δράση, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, και από την άλλη μεριά να ανοίγονται παραταξιακοί και κομματικοί ανταγωνισμοί.

Τελειώνοντας θέλω να διατυπώσω την πολιτική άποψη του Συνασπισμού. Δεν θεωρούμε ότι αυτή η νεοφιλελεύθερη πολιτική της Κυβέρνησης, που οδηγεί μέσα από το μονόδρομο των ανάληπτων επιλογών στη διαμόρφωση και στην παράδοση των εξελίξεων σε μια κεντροδεξιά πλειοψηφία, πρέπει να αφήσει ασυγκίνητους όλους εκείνους οι οποίοι διαμόρφωσαν τη ζωή τους και τη συνειδησή τους, βάζοντας σε πρώτη προτεραιότητα κοινωνικές αξίες και ιδέες, για μια προοδευτική διακυβέρνηση της χώρας. Γιατί αυτήν τη στιγμή μπροστά στα μάτια μας -αυτή δυστυχώς είναι η πραγματικότητα- κάτω από ένα μανδύα κυβερνητικής ρητορείας, ψευδώνυμου εκσυγχρονισμού και σοσιαλίζουσας φρασεολογίας, υπάρχει το νεοφιλελεύθερο εγχειρίδιο και στην πρώτη ευκαιρία κτυπά πίσωπλάτα την ελληνική κοινωνία.

Ο κόσμος που θα το συνειδητοποιήσει, λέει, «φτάνει πια, δεν πάει άλλο έτσι». Κι αυτό το «φτάνει πια» πρέπει να το ακούσει η Κυβέρνηση. Γιατί σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός έδειξε ότι εμμένει στην ίδια προοπτική. Η δική του πολιτική είναι που ανοίγει τα μέτωπα με την κοινωνία, που ανοίγει τα μέτωπα στους θεσμούς, που ανοίγει τα μέτωπα στην οικονομία, που ανοίγει τα μέτωπα με την ιστορία. Και καμιά παρενθοντολογία δεν θα κλείσει τα μέτωπα με τις μαύρες τρύπες, που διαμορφώνονται σήμερα στο όνομα της μελλοντικής ιστορίας του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τους συναδέλφους που μίλησαν και πιστεύω ότι ήταν πάντα στο ίδιο μοτίβο, το γνωστό μοτίβο.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Καραμανλής, έπαιξε πάλι το ρόλο της Κασσάνδρας. Καταστροφή οικονομική, καταστροφή πολιτική, η Κυβέρνηση σε αδιέξοδο. Και αυτό έχει επαναληφθεί πολλές φορές.

Σας αναφέρω από τα πολλά τα οποία θα μπορούσα να αναφέρω το τι είπε όταν έγινε η ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Διαβάζω από την αγόρευση του στην Κεντρική Επιτροπή του κόμματος στις 20 Μαρτίου 1998: «Η υποτίμηση πριν από οτιδήποτε άλλο είναι η επίσημη ομολογία αποτυχίας και χρεοκοπίας της πολιτικής και κυρίως της οικονομικής πολιτικής του κ. Σημίτη».

Θέλω εδώ να διευκρινίσω τρία απλά πράγματα, τρεις παραμέτρους που θα τις χαρακτηρίζα τα τρία μεγάλα κυβερνητικά ψέματα:

Το πρώτο μεγάλο ψέμα είναι ότι η πολιτική της υποτίμησης είναι μία πολιτική την οποία γνώριζε, προετοίμαζε, σχεδίαζε και εξετέλεσε η Κυβέρνηση. Αυτό είναι ψευδές. Η υποτίμηση επεβλήθη από την καταρράκωση της εφαρμοζομένης πολιτικής και τη δραματικά κλιμακούμενη πίεση των ξένων χρηματαγορών.

Το δεύτερο ψέμα είναι ότι η πολιτική της υποτίμησης οδηγεί πιο κοντά προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, πιο κοντά προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Γιατί η αλήθεια είναι ότι οι άμεσες συνέπειες της υποτίμησης θα είναι η απομάκρυνση από το στόχο.

Το τρίτο ψέμα είναι ότι η υποτίμηση είναι η επιτυχία της χώρας μας στη λογική ότι η Ελλάδα εντάσσεται στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Η αλήθεια είναι ότι όχι μονάχα δεν είναι εθνική επιτυχία, αλλά είναι και απόδειξη της μη ύπαρξης καν πολιτικής.

Ας πάρω πολύ πιο πρόσφατα -επειδή αναφέρθηκε στην ομιλία του στα δημόσια έργα- τα όσα είπε για το αεροδρόμιο. Είναι πολλά, αλλά θα πάρω ένα απόσπασμα: «Τεράστιο πρόβλημα υπάρχει από τις προσβάσεις. Και σε όλα αυτά δεν υπάρχει ούτε είσοδος ούτε έξοδος από το αεροδρόμιο».

Γίνεται τώρα λόγος για δήθεν express δρομολόγια λεωφορείων. Και από πού θα περνούν αυτά. Από τον αέρα; Είναι

βέβαιο ότι θα υπάρξει κυκλοφοριακό χάος. Είναι βέβαιο ότι οι πολίτες θα ταλαιπωρηθούν. Ο μέσος όρος πρόσβασης στο αεροδρόμιο θα προσεγγίζει τις δύο ώρες.»

Θέλω να θυμίσω ότι για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είχε πει ότι δεν θα αξιοποιηθούν οι πόροι, θα χαθούν. Και δεν χάθηκε ούτε δραχμή.

Για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είπε ότι δεν θα υπάρξει καθόλου και εν συνεχεία ότι θα είναι περιορισμένα τα κονδύλια. Γνωρίζουμε ότι πήραμε και πόρους που δεν είχαμε πάρει άλλη φορά και ότι θα έχουμε το μεγαλύτερο αναπτυξιακό πρόγραμμα μέχρι το 2006 που είχε ποτέ η χώρα. Το ποιος λέει ψέματα κρίνεται από την εξέλιξη. Θα αποδειχθεί, λοιπόν, και αύριο ποιος λέει ψέματα. Θα αποδειχθεί ποιος είναι ειλικρινής και ποιος είναι εκείνος ο οποίος κυνηγά το βραχυπρόθεσμο πολιτικό όφελος κοντόφθαλμα, γιατί δεν έχει ευθύνη.

Άκουσα και από άλλους συναδέλφους και από τον κ. Κωνσταντόπουλο ότι επέρχεται καταστροφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορώ εγώ να λέω ότι δεν επέρχεται καταστροφή. Ας πάρουμε λοιπόν τι λένε οι τρίτοι. Ας πάρουμε το Ο.Ο.Σ.Α. Ο Ο.Ο.Σ.Α. στην τελευταία έκθεση λέει τα εξής: Τα τελευταία δέκα χρόνια τα βασικά μακροοικονομικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας έχουν βελτιωθεί πολύ σημαντικά.

Στο πρώτο μισό της δεκαετίας του '90 η ανάπτυξη ήταν από τις χαμηλότερες στις χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. και το βιοτικό επίπεδο έπεφτε σε σχέση με το μέσο επίπεδο των χωρών του Οργανισμού. Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας! Η δραστηριότητα παρεμποδιζόταν από αχαλίνωτο πληθωρισμό κλπ.

Με τους φορείς της οικονομικής πολιτικής -η Κυβέρνηση δηλαδή αυτή- να θέτουν ως στόχο την είσοδο στην Ο.Ν.Ε. έγινε μία ουσιαστική πολιτική προσπάθεια, που διατηρήθηκε για πολλά χρόνια, και οι μακροοικονομικές ισορροπίες ετέθησαν υπό έλεγχο. Αυτό βελτίωσε σημαντικά τις επιδόσεις της οικονομίας, με αποτέλεσμα ο στόχος της ένταξης στην Ο.Ν.Ε. να γίνει πραγματικότητα.

Εξαπατήσαμε τον Ο.Ο.Σ.Α., εξαπατήσαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξαπατήσαμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εξαπατήσαμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Όλοι αυτοί είναι αφελείς και δεν βλέπουν τι συμβαίνει; Βεβαίως και δεν είναι αφελείς. Κάποιοι άλλοι είναι αφελείς, γιατί επιμένουν να βάζουν τα προβλήματα σε λάθος βάση και αντί να δείχνουν μπροστά, θέλουν πάντα να δείχνουν πίσω.

Ας έρθω τώρα και σε αυτό που λέχθηκε για χρέη, για μαύρες τρύπες. Μαύρες τρύπες δεν υπάρχουν! Μαύρη τρύπα υπήρχε το 1993, όταν ανέλαβε η νέα κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και παρέδωσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ένα τεράστιο κενό εσόδων. Το έλλειμμα από 6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ανήλθε αμέσως στο 12% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Τα χρέη τα οποία αναφέρουν οι ομιλούντες, είτε είναι ανύπαρκτα είτε είναι υποχρεώσεις του ελληνικού δημοσίου καταγεγραμμένες σε συμβάσεις κυρωμένες από τη Βουλή και δημοσιευμένες.

Τι υπάρχει στην προσπάθεια παραπλάνησης; Υπάρχει μία εσκεμμένη σύγχυση. Εσκεμμένη! Διότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ στον προϋπολογισμό εγγράφονται μόνο τρέχουσες και έσοδα, μισθοί, συντάξεις, επιχορηγήσεις, φόροι, εισφορές, έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά εγγράφονται στον προϋπολογισμό: δαπάνες και έσοδα! Δαπάνες και έσοδα κεφαλαιακών μεταβιβάσεων που αφορούν αγορά ή πώληση δημόσιας περιουσίας καταγράφονται απευθείας στο δημόσιο χρέος.

Δύο λογαριασμοί λοιπόν υπάρχουν: ο ένας του προϋπολογισμού, που είναι όλα τα τρέχοντα και εκείνος ο λογαριασμός που δείχνει τις κεφαλαιακές επενδύσεις που κάνει το δημόσιο, για να αγοράσει εξοπλισμούς, για να πραγματοποιήσει ορισμένες κοινωνικοποιήσεις, κεφαλαιακές μεταφορές, αυτά εγγράφονται στο δημόσιο χρέος. Όλα όμως καταγράφονται είτε στον προϋπολογισμό της γενικής κυβέρνησης είτε απευθείας στο Δημόσιο Χρέος με τους κανόνες της EUROSTAT που είναι ο οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτοί οι εθνικοί λογαριασμοί ελέγχονται συστηματικά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο

πλαίσιο πολυμερούς εποπτείας, καθώς και από τους άλλους οργανισμούς.

Ο πίνακας της Τράπεζας της Ελλάδος, που ανέφερε ο κ. Καραμανλής, δημοσιεύεται ανελλιπώς όχι για πρώτη φορά σήμερα. Δημοσιεύεται ανελλιπώς από πολλά χρόνια: από το 1996. Και δείχνει τι ισχύει σε ταμειακή βάση. Όλα αυτά τα οποία λέμε εμείς είναι σε εθνικολογιστική βάση, όπως το επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως το επιβάλλουν οι διεθνείς οργανισμοί, όπως το επιβάλλουν οι τράπεζες του εξωτερικού. Δεν υπάρχει λοιπόν καμία πρόθεση να αποκρύψουμε το οτιδήποτε. Προς τι; Εμείς θέλουμε να λέμε την αλήθεια.

Ακούμε κιόλας από τη Νέα Δημοκρατία ότι υπάρχει ένα φιλολαϊκό της πρόσωπο. Εγώ όμως λέω ότι, όπως φάνηκε από την υποκριτική περίπτωση για το ασφαλιστικό σύστημα, το πρόσωπο είναι προσωπίο, είναι χαλκευμένο. Θέλω να ρωτήσω -γιατί πολλά λέγονται- ποιος αύξησε τις αγροτικές συντάξεις -διακόσιες δέκα χιλιάδες το χρόνο ήταν το 1993- σε επτακόσιες ογδόντα χιλιάδες δραχμές σήμερα και για οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες; Ποιος θέσπισε το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που σήμερα φθάνει στις τετρακόσιες χιλιάδες δραχμές το χρόνο για τριακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες; Ποιος αύξησε τα αφορολόγητα όρια και τα αφορολόγητα όρια για παιδιά; Ποιος επιδόθηκε την εργατική εισφορά στο Ι.Κ.Α. για εργαζόμενους με το κατώτατο ημερομίσθιο; Ποιος αύξησε τις κοινωνικές δαπάνες, όπως ανέφερα, από το 22,3% που είχαν πέσει κοντά στο 26%; Ποιος δαπανά σήμερα περί τα δέκα τρισεκατομμύρια δραχμές για την κοινωνική πολιτική; Ποιος σχεδίασε για πρώτη φορά ένα δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης;

Την απάντηση τη γνωρίζει κάθε Έλληνας πολίτης: Αυτές οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκαναν όλα αυτά. Όπως γνωρίζει πολύ καλά τι πρέπει να θυμάται και να συγκρίνει. Το παρελθόν και την παραπλανητική ρητορεία, η οποία άλλα λέει τώρα και άλλα κάνει, όταν έρχεται στην εξουσία. Και το ότι κάνει άλλα φαίνεται από την ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μία μεγάλη πολιτική ευθύνη απέναντι στην Ελλάδα και τους Έλληνες. Εμείς θεωρούμε ότι χρειάζεται υψηλή αίσθηση πολιτικής ευθύνης απέναντι στους πολίτες. Αυτό μας δίνει κύρος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατακτά την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και κερδίζει τις εκλογικές αναμετρήσεις, γιατί δεν εξαναγκάζει τους Έλληνες πολίτες να πληρώσουν το οικονομικό κόστος του πολιτικού κόστους.

Γνωρίζουμε όλοι πως το κοινωνικό κόστος της μη μεταρρύθμισης -και το έδειξαν τα χρόνια αυτά- όταν κανείς κάθεται, δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα, τα αφήνει να σέρνονται και έρχονται μετά υπό μορφήν καταιγίδας, αυτό το κόστος είναι πολλαπλάσιο για τον ελληνικό λαό από το κόστος της μεταρρύθμισης. Η Ελλάδα δεν μπορεί να πληρώσει το κόστος της μη μεταρρύθμισης. Δεν θέλει να το πληρώσει και δεν πρέπει να το πληρώσει!

Τα προβλήματα της ανθρώπινης ζωής και του πολίτη είναι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας. Και είπα και στην πρωτολογία μου ότι θέλουμε να καταπιστούμε με αυτά τα προβλήματα με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπάρχουν πραγματικές απαντήσεις και όχι απαντήσεις, οι οποίες δείχνουν μεν ότι λύθηκαν τα θέματα, αλλά δεν λύνονται.

Και ασφαλώς δεν διεκδικούμε το αλάθητο. Και προτάσεις οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στα πράγματα, γίνονται και προτάσεις, δεν λαμβάνουν υπόψη όλα τα δεδομένα και προτάσεις οι οποίες θέλουν περισσότερο βάσανο. Και γι' αυτό από την αρχή και στο θέμα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είχα τονίσει ότι θα πρέπει οι όποιες αποφάσεις να είναι αποτέλεσμα διαλόγου για όλα τα θέματα. Και αυτό το «για όλα τα θέματα» το είχα πει εξ αρχής.

Και επαναλαμβάνω ότι καλώ σε διάλογο όλους για όλα τα θέματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μελετά και συμβάλλει στο διάλογο. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχει για να διατάζει την κοινωνία ή για να αποκοιμίζει την κοινωνία. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπάρχει για να συνεργάζεται και για να εκφράζει την κοινωνία, για να διασφαλίζει και να προασπίζεται τα πραγματικά και τα μακροχρόνια συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας με

ευλικρίνεια, ευθύνη και σοβαρότητα.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία δεκαοκτώ μαθητές και τρεις δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Δοξάτου Δράμας.

Επίσης τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι πέντε μαθητές και έξι δάσκαλοι από το 1ο και 2ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιμασιάς Χίου.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστας Καραμανλής.

Ορίστε, κύριε Καραμανλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πολλά από τον Πρωθυπουργό σήμερα και στην αρχική του εισήγηση και στη δευτερολογία. Επί της ουσίας όμως, δεν ακούσαμε τίποτα. Και αυτό έχει σημασία. Αφού δεν ακούτε εμάς, να πάτε

να πείσετε εσείς το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος που βλέπει ότι τα ελλείμματα για το 2000 της ελληνικής Κυβέρνησης είναι περισσότερα από τετραπλάσια απ' αυτά που προβλέπετε εσείς. Είναι αυτό κυβερνητική αξιοπιστία ή δεν είναι; Δείχνει ότι μαγειρεύετε τα στοιχεία ή δεν το δείχνει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν ξέρετε να διαβάζετε τους αριθμούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σας παρακαλώ, κύριε Σημίτη. Εγώ δεν καταλαβαίνω; Εσείς δεν καταλαβαίνετε. Και φαίνεται ότι δεν καταλαβαίνετε πολύ σημαντικά πράγματα, αλλά θα τα ακούσετε στη συνέχεια, γιατί επιμένετε στην οξύτητα.

Είπατε ότι δεν υπάρχουν κρυφά κυβερνητικά χρέη. Ξανακαταθέτω τον κατάλογο, για να τα δείτε καλά και αν δεν μπορείτε εσείς, να βάλετε κάποιον από τους Υπουργούς σας να απολογηθεί γι' αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα κατάλογο, ο οποίος έχει ως εξής:

ριο την καλλιέργεια στο λαό της αντίληψης ότι πρέπει να έχει συνεχώς μειωμένες προσδοκίες και μειωμένες απαιτήσεις.

Επομένως δεν χρειάζεται να ολοκληρώσω το δεκάλεπτο. Βλέπουμε τα πράγματα από μία άλλη οπτική. Με αυτό το κριτήριο κρίνουμε τα πράγματα. Και για να πω την αλήθεια, δεν χωράμε μέσα στην κριτική που γίνεται ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Εκεί πραγματικά δεν έχουμε χώρο. Εκεί βρείτε τα μεταξύ σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Βουλευτές κύριοι Παναγιώτης Σκανδαλάκης, Σπύρος Βούγιας, Γεώργιος Τρυφωνίδης, Βασίλης Βασιλακάκης και Κωνσταντίνος Τσιπλάκης ζητούν ολιγόμηρη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού και η δευτερολογία του δείχνουν ότι η Κυβέρνηση επιμένει στην πολιτική της, για όλα τα θέματα και για το ασφαλιστικό. Τη θεωρεί μια επιτυχή πολιτική, η οποία είναι η καλύτερη, δεν υπάρχει άλλη. Δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος, επιμένει στο μονόδρομο, στον ίδιο μονόδρομο και προ της ΟΝΕ και μετά την ΟΝΕ, στον ίδιο μονόδρομο που έχει αυτές τις εκπώσεις, αυτούς τους αποκλεισμούς, αυτές τις ανισότητες, αυτές τις αδικίες, αυτήν την μονόπλευρη κατανομή των βαρών και των ωφελημάτων.

Μπορείτε να συνεχίσετε στην ίδια πολιτική. Δικαίωμά σας! Αλλά το 2000 ζητήσατε την ψήφο του ελληνικού λαού με άλλες υποσχέσεις. Εάν λοιπόν υπάρχει κάποια δημαγωγία και διγλωσσία, κοιταχτείτε καλύτερα μεταξύ σας. Όταν, λοιπόν, η Κυβέρνηση καλεί σε διάλογο για το ασφαλιστικό, ξεκινάει από αυτό το δεδομένο, ότι η κυβερνητική πολιτική προωθεί τη δίκαιη κατανομή βαρών και ωφελημάτων, ότι δηλαδή η κυβερνητική πολιτική προάγει και παράγει συλλογική ευημερία. Και αν κάτι φταίει, αυτό είναι η «κακούργα κοινωνία» που δεν το καταλαβαίνει. Η κοινωνία σας λέει τα αντίθετα. Μιλάτε στο όνομα των μικρών και μεσαίων, των αγροτών, του επιτηδευματία, του άνεργου, του μισθωτού, του συνταξιούχου, της γυναίκας, του νέου, ότι τους εκφράζετε, όταν αυτούς τους έχετε οδηγήσει στη σημερινή απόγνωση και ανασφάλεια; Τέτοια αντιστροφή της πραγματικότητας;

Ακολουθεί ο κύριος Πρωθυπουργός μια παραδοσιακή τακτική. Αφορίζει την πραγματικότητα. Φταίει η πραγματικότητα, δεν φταίει η κυβερνητική πολιτική. Αφορίζει το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου, ότι καταστροφολογεί ο Συνασπισμός. Καταστροφολογεί όταν ασκεί προγραμματική αντιπολίτευση, όταν ασκεί υπεύθυνο έλεγχο και υποδεικνύει εναλλακτική πρόταση. Καταστροφολογεί όποιος κάνει έλεγχο και κριτική, διότι ενοχλείται η Κυβέρνηση, που εμείς δεν βλέπουμε ότι η κυβερνητική πολιτική σκορπάει τα αγαθά του ουρανού σε όλον τον κόσμο.

Πάλι σας λέω, κοιτάξτε καλύτερα πού ζείτε, ποιοι σας περιβάλλουν και ποια πραγματικότητα καλείστε να διαχειριστείτε. Θα σας το πω ευθέως: Η στάση αυτή του κυρίου Πρωθυπουργού, που αφορίζει τα πάντα και εξιδανικεύει τον εαυτό του δεν είναι στοιχείο προοδευτικού εκσυγχρονισμού που χρειάζεται η διακυβέρνηση της χώρας στον 21ο αιώνα. Θα πω και κάτι ακόμα: η σημερινή ομιλία, το ύψος, το περιεχόμενο προκαλούν ακόμα μεγαλύτερη ανησυχία και δυσπιστία στην κοινωνία.

Ερωτώ λοιπόν ευθέως: Τις ίδιες ποσοτικές δεσμεύσεις, για τα βασικά μακροοικονομικά μεγέθη, θα περιλαμβάνει το υπό αναθεώρηση πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης; Εάν ναι, τότε μπροστά μας είναι πάλι μια πολύχρονη, σφικτή πολιτική αδικίας και ανισότητας. Ερωτώ συγκεκριμένα.

Εμείς προτείνουμε σήμερα ουσιαστικό εθνικό διάλογο, κοινωνικό και πολιτικό, ανυπόκριτο και χωρίς διαδικαστικά τερτίπια: Τριανταπεντάωρο, κοινωνικό εισόδημα, ασφαλιστική και δημοσιονομική μεταρρύθμιση προοδευτική. Τα αποδέχεστε;

Αφήστε τις ωραιολογίες. Συγκεκριμένα στο τραπέζι, απέναντι στην κοινωνία να δεσμευτείτε για το τριανταπεντάωρο, για το ελάχιστο κοινωνικό εισόδημα αξιοπρεπούς προστασίας, ασφάλειας και διαβίωσης και για προοδευτική δημοσιονομική μεταρρύθμιση και προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού.

Ακόμη πιο συγκεκριμένα, δεσμευέστε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι θα επεκταθεί η τριμερής χρηματοδότηση σε όλους τους ασφαλισμένους, με κρατική συμμετοχή κατά το 1/3; Γιατί δεν το λέτε;

Ακόμα πιο συγκεκριμένα, δεσμευέστε ότι δεν θα υπάρξει καμία μείωση των συντάξεων; Γιατί δεν το λέτε; Απαντήστε επιτέλους συγκεκριμένα γιατί αυτά απασχολούν την ελληνική κοινωνία σήμερα.

Τα άλλα «περί Κασσάνδρας και περί καταστροφολογίας» έχουν την ίδια αξία με τα «περί ταμπακίερας». Εκείνο που κατάλαβε σήμερα ο Έλληνας πολίτης είναι ότι οι σύμβουλοι των δύο μεγάλων κομμάτων συνιστούν την ίδια πολιτική και ότι τα δύο μεγάλα κόμματα επιθυμούν να την εφαρμόσουν και απλώς περιμένουν τις επόμενες εκλογές. Δεν μπορεί ο κύριος Πρωθυπουργός να αγνοεί ότι το φτωχότερο 10% του πληθυσμού απολάβει του 2,2% του συνολικού εισοδήματος και το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού απολάβει του 26,3% του συνολικού εισοδήματος της χώρας. Να η εισοδηματική και κοινωνική αδικία, η εσωτερική κοινωνική ανισότητα. Η ψαλίδα δεν μικραίνει, δεν κατανέμεται δίκαια, ο πλούτος, απεναντίας διευρύνεται προκλητικά η ανισοκατανομή προς όφελος των εχόντων, υπερχόντων και κατεχόντων.

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι με βάση τις φορολογικές δηλώσεις του 2000 το 1,7% του πληθυσμού έχουν εισοδήματα κάτω από το όριο της ανέχειας. Αυτούς θα τους πάμε στον κοινωνικό καιάδα; Την ίδια στιγμή δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι το κόστος εργασίας αντιστοιχεί στο 40% του συνολικού κόστους παραγωγής, ενώ οι αμοιβές των μισθωτών αντιστοιχούν μόλις στο 63% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιτέλους, δεν μπορείτε να αγνοείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι η γενική μέση σύνταξη είναι 143.000 δραχμές, ενώ η μέση σύνταξη αναπηρίας είναι 127.000 δραχμές, ότι η σύνταξη θανάτου είναι 111.000 δραχμές. Δεν μπορείτε να αγνοείτε ότι πάνω από 700.000 συνταξιούχοι όλων των ταμείων έχουν συντάξεις κάτω από 80.000 δραχμές το μήνα. Αυτή είναι η οδυνηρή πραγματικότητα και δεν καταλαβαίνω αυτά τα στομφώδη του κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας τι προκαλούν. Προκαλούν στήριξη, προστασία και βεβαιότητα για το μέλλον, ή απόγνωση, οργή και ανασφάλεια;

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η ανεργία εξακολουθεί να έχει διψήφιο αριθμό, παρά τα προγράμματα, παρά τους πόρους, παρά τους νόμους, και ότι σε ορισμένες περιοχές η ανεργία ξεπερνάει το 30%.

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι μία από τις μεγαλύτερες ανισότητες στον τόπο, είναι η περιφερειακή ανισότητα. Δεν μπορεί να αγνοεί ότι πέντε από τις φτωχότερες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ελληνικές επαρχίες.

Ήκουσα έκπληκτος να λέει πως, «όταν καθόμαστε και δεν αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα στην ώρα τους, επέρχεται θύελλα και λαίλαπα». Καθόσασταν τόσα χρόνια; Εσείς είσατε Κυβέρνηση. Καθόσασταν στις καρέκλες, δεν αντιμετωπίζατε τα προβλήματα και τώρα ξαφνικά λέτε «άρων-άρων», ότι επειδή εμείς καθόσασταν και εφησυχάζαμε και ήμασταν αυτάρεσκοι, τώρα καθίστε να σας ραβδίζουμε εσάς όλους, που δεν αντέχετε άλλο;»

Γιατί επιμένετε να πανηγυρίζετε την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ; Σας είπαμε από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ότι θέλουμε την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη. Είναι θετικό βήμα για μας, αλλά το προεξοφλήσατε δυστυχώς και εξακολουθείτε με την ίδια τακτική, αγνοώντας ότι μέσα στην ΟΝΕ οι συγκεκριμένες πιέσεις είναι πιο ανταγωνιστικές και πιο επικίνδυνες, με κίνδυνο να είναι πράγματι η παρουσία μας οριακή.

Εσείς, λοιπόν, που πανηγυρίζετε, δεν οφείλετε μια εξήγηση

στον ελληνικό λαό; Γιατί αδυνατείτε να εξυγιάνετε τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, π.χ. την Ολυμπιακή Αεροπορία που πάτε να την πουλήσετε έτσι; Γιατί αδυνατείτε να εξασφαλίσετε σωστές συγκοινωνίες για τους πολίτες, να επιβάλετε αξιοπρεπή λειτουργία των νοσοκομείων, να ανασυγκροτήσετε την παιδεία, να στηρίξετε ένα κράτος κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, να πραγματοποιήσετε τη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος για δικαιότερη κατανομή των βαρών και για τη στήριξη των οικονομικά αδυνάτων, να εξυγιάνετε και να ανασυγκροτήσετε τη Δημόσια Διοίκηση, να πετύχετε την παραγωγική διεύρυνση της οικονομίας με την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη; Όλα αυτά είναι ελλείμματα που προκύπτουν από μία κυβερνητική πολιτική. Εμείς σας λέμε αλλάξτε αυτήν την πολιτική, διότι τα ίδια ελλείμματα θα αθροίζονται.

Σε τελευταία ανάλυση σας λέμε και κάτι άλλο. Μην κατασκευάζετε πια ψεύτικα διλήμματα. Δεν είμαστε πια στο «ή στο φως ή στο σκότος». Είναι σύνθετα τα προβλήματα, σύνθετες οι ανάγκες και σύνθετοι οι προβληματισμοί του Έλληνα πολίτη.

Αυτόν τον κόσμο που πονάει, αυτόν τον κόσμο που αγωνιά, αυτόν τον κόσμο που αισθάνεται τον εμπαιγμό και την κοροϊδία, δεν τον έχετε στην τσέπη για να τον θεωρείτε «κουκί» που ό,τι και να του λέτε αυτός θα εξακολουθεί να παραμένει στην τσέπη σας, για να πηγαίνετε να τον εξαργυρώνετε στο χρηματιστήριο της εξουσίας, φωνάζοντας για το κόμμα του χρηματιστηρίου και για το λαϊκό καπιταλισμό.

Αυτή είναι η κριτική που εμείς από την πλευρά μας ασκούμε.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει μετατόπιση του κέντρου βάρους της πολιτικής ζωής του τόπου προς τα κεντροδεξιά;

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι πήρατε στα χέρια σας μια πλειοψηφία, στο όνομα προοδευτικών εξαγγελιών, και τη μετασχηματίζετε σε μια συντηρητική κεντροδεξιά πλειοψηφία; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτά όλα τα οποία επαγγέλλεστε, εν ονόματι του παρελθόντος, δεν μπορούν να αποτελούν γραμμάτια προεξόφλησης του μέλλοντος;

Κύριε Πρωθυπουργέ, εγώ θα τελειώσω μ' αυτήν την αποστροφή. Λυπήθηκα γιατί σας είδα σήμερα να παρελθοντολογείτε. Ως Πρωθυπουργό της χώρας, σας περίμενα να είσατε σε θέση να σχεδιάζετε με διαφορετικό τρόπο τον προοδευτικό εκσυγχρονισμό της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής και μετά από πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα: «Η κοινωνική και οικονομική κατάσταση της χώρας».

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.36', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 11 Μαΐου 2001 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεως Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την ασφάλεια σε όλα τα μέσα μεταφοράς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ